

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-3 במרס, 2020, בשעה 8:15

במשרדי לשכת רואי חשבון בת"א.

סופי

כללי

1. היו"ר מציין כי גיל כץ ממשרד ארנסט אנד יאנג יצטרף לישיבות הוועדה המקצועית כמוזמן במטרה לתרום לדיוני הוועדה.

תיקון ל-1 IAS בדבר סיווג התחייבויות כשוטפות או כלא שוטפות (צורך לתיק הישיבה)(להלן –

התיקון)

2. היו"ר מציין כי בסוף הישיבה הקודמת העלה משתתף¹ את נושא התיקון שבוצע ל-1 IAS והנושא נדון, מבלי שהנוכחים קיבלו את החומר. מוסיף כי לקראת הישיבה נשלח התיקון לנוכחים. שואל אם היו התפתחויות ואם יש צורך בהמשך הדיון.

3. משתתף אחר מציין כי קיימת סתירה לכאורה בין סעיף 75א לבין סעיף 69א. מציין כי בהתאם לסעיף 75א גם אם ההנהלה מתכוונת או מצפה שהישות תסלק את ההתחייבות תוך 12 חודש לאחר תקופת הדיווח או גם אם הישות מסלקת את ההתחייבות בין סוף תקופת הדיווח לבין התאריך שבו הדוחות הכספיים מאושרים לפרסום, יש לסווג את ההתחייבות כלא-שוטפת. מציין כי לעומת זאת סעיף 69א קובע שיש לסווג התחייבות כשוטפת אם הישות מצפה לסלק את ההתחייבות במהלך המחזור התפעולי הרגיל שלה.

4. משתתף נוסף משיב כי תקן חשבונאות בינלאומי 1 מבחין בין התחייבויות המסולקות במסגרת המחזור התפעולי הרגיל של הישות (ספקים, זכאים וכו') לבין התחייבויות אחרות. מוסיף כי התחייבויות הנובעות מהמחזור התפעולי הרגיל יסווגו כשוטפות גם אם המחזור התפעולי הרגיל הוא מעבר ל-12 חודש. מציין כי בקריאה מילולית לא ברור כיצד יסווגו התחייבויות לספק שמועד הפירעון שלהם הוא מעבר לתקופת המחזור התפעולי הרגיל. מוסיף כי בהקשה מתקן דיווח כספי בינלאומי 15, ניתן לפצל לשתי עסקאות – עסקת מימון ועסקה רכישה. המשתתף מציין כי ניתן גם להקיש מדיון של ה-IFRIC לגבי הפרדת רכיב המימון בעסקה עם ספק שהיא מעבר לתקופת המחזור התפעולי הרגיל של הישות. המשתתף הנוסף מסכים, למרות שהחלטת ה-IFRIC אינה מתייחסת לסיווג במאזן. מציין כי סעיפים

¹ ההתייחסות היא למשתתף, למשתתפת, למוזמן או למוזמנת.

69(א) ו-70 מתייחסים רק להתחייבויות הנובעות מהמחזור התפעולי (כגון ספקים) ואילו יתרת הסעיפים מתייחסים להתחייבויות פיננסיות אחרות.

5. חבר ועדה² בדעה כי מנוסח סעיף 69(א) עולה כי הסעיף חל על כל התחייבות שהישות מצפה לסלק במהלך המחזור התפעולי הרגיל ולא רק על התחייבויות הנובעות מהמחזור התפעולי הרגיל. חבר ועדה אחר מפנה את חבר הוועדה לסעיף 70 המתייחס לסעיף 69(א) ולפיו הסעיף חל על פריטים תפעוליים. חבר הוועדה מציין כי הקביעה בסעיף 70 אינה גוברת על סעיף 69(א). בדעה כי סעיף 69(א) אינו מתייחס לסוג ההתחייבות, אלא לפרק הזמן שבו צפוי הסילוק. משתתף רביעי, חבר הוועדה האחר והמשתתף הנוסף אינם מסכימים. חבר הוועדה האחר מסכים כי נוסח סעיף 69(א) אינו מדויק, אך סעיף 70 מבהיר זאת.

6. חבר ועדה נוסף מציין כי מסעיף 70 עולה כי הכוונה היתה אכן רק להתחייבויות תפעוליות, אך הנוסח של סעיף 69(א) אינו מתייחס רק להתחייבויות תפעוליות.

7. חבר הוועדה מציין כי סעיף 70 מסביר את תקופת המחזור התפעולי המהווה רף לצורך סיווג כשוטף/לא שוטף במקום 12 חודש.

8. היו"ר שואל, בהנחה שהפרשנות של המשתתף הנוסף היא נכונה, מה ההגיון בסעיף 75 שהתחייבות לא שוטפת שבכוונת ההנהלה לפרוע אותה תוך 3 חודשים לאחר תאריך המאזן תסווג כלא שוטפת. חבר הוועדה האחר משיב כי מאחר שמועד הפירעון של ההתחייבות הוא בזמן ארוך וההנהלה יכולה לשנות את כוונתה יש להציג את ההתחייבות בזמן ארוך. מוסיף כי אם המטרה של סיווג כשוטף/לא שוטף היא על מנת לשקף את הנזילות, אז העובדה שיש אפשרות לדחות את סילוק ההתחייבות מעבר לשנה משמעה שההתחייבות צריכה להיות מסווגת כלא שוטפת. היו"ר שואל אם זה הסיווג גם אם ההתחייבות נפרעה עד למועד אישור הדוחות הכספיים. חבר הוועדה האחר משיב בחיוב.

9. חבר הוועדה האחר מוסיף כי סעיף 75 אינו מחדש דבר ובבסיס למסקנות של IAS 1 הדבר מצוין. מציין כי חברות רבות בישראל שהנפיקו אג"ח לזמן ארוך וקיבלו החלטה שפורסמה על כוונה לפרוע את האג"ח בטווח הקצר ממשיכות לסווג את האג"ח בטווח הארוך. מוסיף כי גם הלוואה לזמן ארוך עם אפשרות לפירעון מוקדם שהחברה מתכוונת לפרוע בזמן הקצר מסווגת בזמן הארוך.

10. חבר ועדה רביעי בדעה שהסיווג הוא נאות, שכן הסיווג צריך להתבסס על המחויבות של הישות בתאריך המאזן ולא על כוונותיה, אשר יכולות להשתנות.

---

² ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה.

11. חבר הוועדה מציין כי לפיכך למילה "צפי" המופיעה בהגדרה אין משמעות. מוסיף כי לעניין סיווג נכס, יש משמעות למילה "צפי" בהגדרה. בדעה כי אין הגיון לא להתחשב בצפי לצורך סיווג התחייבות.
12. חבר הוועדה הרביעי מציין כי מאחר שבהתחייבות הכוח לחייב את הישות לפרוע את ההתחייבות נמצא בידי ספק האשראי, הבסיס לסיווג ההתחייבות צריך להיות המחויבות של הישות ולא הכוונות שלה.
13. חבר הוועדה מציין כי ניתן לקבל תוצאות שונות לשתי הלוואות שמהותן זהה (הלוואה לזמן ארוך שניתן לפרוע אותה כל שנה או הלוואה לזמן קצר שניתן לגלגל אותה כל שנה), גם אם החוזים מנוסחים בצורה אחרת.
14. המשתתף הרביעי מביא כדוגמה חוב שהישות מתכוונת לפרוע באמצעות גיוס חוב לזמן ארוך. מציין כי לא הגיוני לסווג את החוב הקיים לזמן קצר רק בגלל הכוונה של הישות לפרוע אותו. מוסיף כי הצגה כזו תביא לגירעון בהון החוזר. מציין כי לפיכך בהתאם לספרות המקצועית אין לסווג חוב כזה לזמן קצר.
15. חבר הוועדה מציין כי ניתן לדרוש צפי ברמה גבוהה (בדומה ל-IFRS 5) אך לא ניתן להתעלם כלל מצפי במסגרת סיווג התחייבות. המשתתף מסכים שקיים עיוות מאחר שלצורך המדידה יש להתחשב בתזרימי המזומנים החזויים (סעיף 8 AG ב-IAS 39 לשעבר) ואילו לצורך הסיווג אין להתחשב בצפי. בדעה כי הבעייתיות היא ב-IAS 1.
16. המשתתף הנוסף מציין כי יש הבדל בין ביקורת על התקן לבין פרשנות של הוראותיו. מסכים עם הביקורת, אך בדעה כי סעיף 69(א) חל על התחייבויות תפעוליות, גם אם אינו מנוסח בצורה ברורה דיה.
17. חבר הוועדה האחר בדעה שהכוונה של ה-IASB ברורה לאחר התיקון שבו הוסיפו את סעיף 75 (שהופיע קודם לכן בבסיס למסקנות) שלכונות של ישות אין משקל בעת סיווג התחייבות, אם בהתאם להוראות סעיף 69 יש לסווג את ההתחייבות כלא שוטפת.
18. המשתתף מציין כי סתירה נוספת לעיקרון הסיווג על בסיס נזילות בתיקון היא לגבי התחייבויות ניתנות להמרה. מוסיף שבהתאם לתיקון רק במקרה שבו האופציה מסווגת כרכיב הוני (כלומר מקיימת את התנאי של fix for fix) האפשרות להמיר את המכשיר אינה משפיעה על הסיווג. מציין כי המשמעות היא שאם רכיב ההמרה מטופל כנגזר משובץ והאופציה היא אופציה אמריקאית (ניתנת למימוש עד לתאריך מסוים), יש לסווג את ההתחייבות כשוטפת מאחר שההמרה נחשבת גם היא לסילוק וזאת למרות שהסילוק במקרה כזה אינו משפיע על הנזילות שכן הסילוק הוא במכשירים הוניים של הישות. המשתתף הנוסף מציין כי תוצאה זו נוגדת את עיקרון הסיווג על בסיס נזילות וגם החלטה

קודמת של ה-IFRIC. המשתתף מוסיף כי נראה שאין קו מנחה לסיווג ואין עקביות בסיווג, אלא כל מקרה מטופל לגופו. המשתתף הנוסף מציין כי קיימת עקביות בהגדרה של סילוק, אך התוצאה המתקבלת מהסיווג של שוטף/לא שוטף לפי IAS 1 אינה סבירה כלכלית. המשתתף הנוסף מציין כי מסכים עם המשתתף בנושא זה שההוראה בתיקון אינה עקבית שכן אין רלוונטיות לסיווג רכיב ההמרה כרכיב הוני או כנגזר מאחר שהסילוק בדרך של המרה ממילא אינו משפיע על הנזילות.

19. חבר הוועדה מציין כי בעקבות התיקון בוטלו בבסיס למסקנות שני סעיפים אשר הסבירו את הגישה של ה-IASB עד לתיקון אשר היתה הפוכה לזו שנכללת במסגרת התיקון. מוסיף כי לעומת זאת יש התעלמות מהכדאיות הכלכלית של ההמרה על ידי המחזיק. המשתתף מציין כי בחשבונאות יש מקרים נוספים שבהם יש התעלמות מהכדאיות הכלכלית של ההמרה ולפיכך קיימת עקביות בהתעלמות זו. מביא כדוגמה את מודל השליטה ב-IFRS 10.

20. המשתתף הנוסף מביא דוגמה של אופציית PUT למיעוט, הניתנת למימוש במהלך חמש השנים הבאות. מוסיף כי האופציה מבוססת על מנגנון כגון EBIDA של חברה בת, כאשר הצפי הוא שה-EBIDA ילך ויגדל במהלך 5 השנים הבאות. מציין כי ההנחה היא שערך נוכחי של התשלום מהוון לחמש שנים הוא 18 מיליון ואילו ערך נוכחי של התשלום מהוון לשנה הוא 12 מיליון. בדעה כי יש לסווג התחייבות בסך 12 מיליון בזמן קצר והתחייבות בסך 6 מיליון בזמן ארוך. מציין כי המדידה מתבססת על הצפי ועל הסכומים החזויים בהתאם ל-IAS 32 ומאחר שלמיעוט עדיף לממש את האופציה במועד האחרון, ההתחייבות תימדד בסך 18 מיליון. מוסיף כי מאחר שלישות אין זכות לדחות את הסילוק ובידי המיעוט הזכות לממש את האופציה גם במהלך 12 החודשים לאחר תאריך המאזן, יש לסווג חלק מההתחייבות כהתחייבות שוטפת. בדעה כי לא ניתן לסווג את כל ההתחייבות (18 מיליון) כהתחייבות שוטפת שכן תרחיש כזה אינו אפשרי. בדעה כי אין סתירה בין המדידה לבין ההצגה והסיווג לשוטף/לא שוטף.

21. המשתתף האחר מציין כי במקרה של אג"ח להמרה שהונפק, אם רכיב ההמרה סווג כרכיב הוני, רכיב ההתחייבות מסווג בהתאם למועדי הפירעון החזויים. מוסיף כי אם רכיב ההמרה לא סווג כרכיב הוני אלא כנגזר, יש לסווג את כל ההתחייבות בהתאם למועד המוקדם ביותר שבו ניתן לבצע המרה.

22. משתתף חמישי שואל אם עדיין יש לסווג כהתחייבות שוטפת כאשר יש וודאות למעשה שהמחזיק לא יממש את אופציית המכר. המשתתף הנוסף משיב בחיוב, שכן אין משמעות לצפי לצורך הסיווג, אלא לכך שלישות אין זכות לדחות את הסילוק.

23. המשתתף מציין כי בישראל ההשפעה תהיה בעיקר על סיווג של הלוואות המירות ואופציות צמודות מדד או מט"ח, שיידרש סיווג כהתחייבות שוטפת.

24. משתתף שישי מציין כי באתר המוסד לתקינה יש פרסום לגבי סיווג רכיב ההתחייבות של אג"ח להמרה שנדרש עדכון שלו או הסרה שלו בעקבות התיקון. היו"ר מציין כי הנושא יטופל.

25. היו"ר מציין כי הסוגיה שנדונה בישיבה הקודמת בהקשר לתיקון היא הצורך בבחינת אמות המידה הפיננסיות גם במועדי דיווח שאינם מועד הבדיקה של נותן האשראי. מציין כי פרשנות אחת של התיקון היא שאם הישות אינה עומדת באמות המידה הפיננסיות במהלך השנה, למרות שהבדיקה תבוצע על ידי נותן האשראי רק במועד הדיווח השנתי, יש לסווג את ההתחייבות כשוטפת, גם אם הישות יודעת שהיא תעמוד באמות המידה הפיננסיות במועד הבדיקה על ידי נותן האשראי.

26. חבר הוועדה האחר מציין כי מטרת התיקון היתה לפתור את חוסר העקביות בין הלוואות לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות (לדוגמה, הלוואה לחמש שנים שהפרה של אמות המידה הפיננסיות בסוף כל שנה תגרור העמדה לפירעון מיידי) לבין הלוואות שניתן למחזר אותן בתנאי שעומדים באמות מידה פיננסיות (לדוגמה, הלוואה לשנה הניתנת למיחזור בסוף כל שנה למשך חמש שנים אם קיימת עמידה באמות המידה הפיננסיות) ולא היתה כוונה לתקן את ההוראות לגבי הפרת אמות מידה פיננסיות בהלוואות לזמן ארוך. מציין כי בהתאם ל-IAS 1 לפני תיקונו הלוואה לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות היתה מסווגת בזמן הארוך, כל עוד לא היתה הפרה של אמות המידה הפיננסיות ואילו הלוואה לשנה עם אפשרות למיחזור היתה מסווגת בזמן קצר מאחר שהמיחזור הוא מותנה. מציין כי זו הסיבה שהמילים "בלתי מותנית" הושמטו מסעיף 69(ד) אשר דרש "זכות בלתי מותנית". בדעה כי ניתן היה לנסח את סעיף 72א בצורה ברורה יותר ולמנוע את חוסר הבהירות שהתעורר. מוסיף כי לאחר קריאה של התקן כולל התיקון והבסיס למסקנות ולאחר שפורסמה עמדה של KPMG ושל EY, הפרשנות שלהם היא שסעיף 72א חל רק על הלוואות לזמן קצר שקיימת אפשרות למחזר אותן בתנאי שמתקיימות אמות מידה פיננסיות מסוימות. מוסיף כי לגבי הלוואות אלה יש לבחון את הצפי לעמידה עתידית באמות המידה הפיננסיות במועד הבדיקה ואם הישות צופה שתעמוד בהן, הלוואה תסווג בזמן ארוך.

27. חבר הוועדה שואל כיצד מבוצע הצפי – האם יש לבחון בדומה לרווח למניה לפי המצב בתאריך הדיווח. המשתתף האחר מציין כי בתאריך הדיווח הישות חייבת לעמוד באמות המידה הפיננסיות. חבר הוועדה מציין כי אם אמת המידה הפיננסית היא גידול של 10% ברווח בכל שנה, המצב בתאריך הדיווח אינו רלוונטי לצפי.

28. חבר הוועדה האחר מציין כי התקיים דיון כיצד לבצע אומדנים לצורך בחינת עמידה עתידית באמות מידה פיננסיות וקיים סעיף BC 48E בבסיס למסקנות המתייחס לכך, לפיו קיימות גישות שונות לבחינה זו, אך ה-IASB החליט שלא להתייחס לכך בתקן עצמו.

29. חבר הוועדה מציין כי יש להבחין בין אמות מידה פיננסיות תוצאתיות לבין אמות מידה פיננסיות מאזניות. מוסיף כי במסגרת עקרונות הסיווג קיימת גם התעלמות לא ברורה מתנאי ההלוואה כגון אם ההלוואה היא בריבית משתנה או בריבית קבועה. בדעה כי התקן אינו מתייחס במידה מספקת למהות הכלכלית, אלא יותר לצורה המשפטית. מוסיף כי אם ההלוואה היא בריבית משתנה, יש חשיבות מועטה יותר לאמות מידה פיננסיות אשר יאפשרו מיחזור, שכן אין באפשרות המיחזור סיכון כלכלי (הישות תוכל להחליף הלוואה זו בהלוואה אחרת בתנאים זהים). מביא דוגמה של ישות שיש לה יחס הון זר להון עצמי מסוים ובהתאם לתנאי ההלוואה הישות יכולה למחזר את ההלוואה לשנה נוספת אם היא תשמור על יחס זה בסוף השנה. שואל מה המשמעות של עמידה באמת המידה הפיננסית במועד X, כאשר הבחינה לצורך המיחזור תבוצע שנה לאחר מכן. בדעה כי אין משמעות לצפי במועד X. מוסיף כי אם התנאי הוא לדוג' גידול של 10% ביחס מאזני מסוים, האם המשמעות היא שכבר במועד X צריך להתרחש גידול זה כדי לסווג את ההלוואה לזמן ארוך. שואל אם סעיף BC 48E חל רק על אמות מידה פיננסיות תוצאתיות או גם על גידול באמות מידה פיננסיות מאזניות.

30. חבר הוועדה האחר מציין כי למרות שמטרת התיקון היתה ליצור זהות בסיווג בין הלוואות לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות הנבחנות מידי שנה לבין הלוואות לזמן קצר הניתנות למיחזור בכל שנה עם אותן אמות מידה פיננסיות, התיקון אינו מביא לזהות מלאה בסיווג. מביא כדוגמה אמת מידה פיננסית המבוססת על יחס מינוף שהישות לא עומדת בה בתאריך הדיווח וגם לא צופה שתעמוד בה בתאריך הבדיקה. מציין כי ההלוואה לזמן ארוך לא תסווג כהלוואה לזמן קצר, מאחר שאמת המידה הפיננסית טרם הופרה, אך ההלוואה לזמן קצר הניתנת למיחזור תסווג בזמן קצר מאחר שאין עמידה באמת המידה הפיננסית ואין צפי לעמידה בה בתאריך הבדיקה.

31. חבר הוועדה שואל איך צריכה להתבצע הבחינה לגבי אמות מידה פיננסיות תוצאתיות ולגבי גידול באמות מידה פיננסיות מאזניות. המשתתף האחר משיב כי בהתאם לסעיף 72א כתנאי מקדים והכרחי יש לבחון עמידה באמת המידה הפיננסית בסוף תקופת הדיווח ולאחר מכן להתחשב בצפי למועד הבדיקה.

32. המשתתף הרביעי בדעה כי סעיף 72א לא קובע או אופן בחינה. חבר הוועדה מסכים. חבר הוועדה האחר בדעה כי אם מדובר בחברה שהיא לא בצמיחה אז בהתאם לסעיף 72א הפרה של אמת המידה הפיננסית בסוף תקופת הדיווח לא תאפשר סיווג בזמן ארוך. מוסיף כי לעומת זאת אם אמת המידה הפיננסית מבוססת על צמיחה של הישות (גידול באמת מידה פיננסית מאזנית), ייתכן שהבחינה של אמת המידה הפיננסית תהיה בדומה לאמת מידה פיננסית תוצאתית. מציין כי הוועדה הותירה מקום לשיקול דעת.

33. המשתתף הנוסף מציין כי בהמשך לדיון שהתקיים בישיבה הקודמת נעשתה פנייה למשרד הגלובלי של דלויט בשאלה אם סעיף 72א חל גם על הלוואה לזמן ארוך שבהתאם לתנאיה

בכל סוף שנה יש לעמוד באמות מידה פיננסיות ואי עמידה בתנאים אלה תגרור דרישה לפירעון מיידי או שהסעיף חל רק על הלוואות לזמן קצר שקיימת אפשרות למחזר אותן לתקופה נוספת אם עומדים באמות מידה פיננסיות. מציין כי התקיים דיון פנימי בדלויט וקיימות דעות שונות ולכן קיימת כוונה לפנות לצוות המקצועי של ה IASB ולקיים דיון גם עם הפירמות האחרות בישיבה שתיערך ב- 7.4.

34. חבר הוועדה האחר מציין כי KPMG פרסמו עמדה לפיה סעיף 72א חל רק על הלוואות לזמן קצר שיש אפשרות למחזר אותן אם מתקיימות אמות מידה פיננסיות. מוסיף כי זו גם הפרשנות של EY שפורסמה. המשתתף הנוסף מציין כי הפרשנות של KPMG שפורסמה אינה ברורה דיה, ורק מהדוגמה ברורה הכוונה.

35. המשתתף מציין כי עמדת BDO היא שסעיף 72א חל הן על הלוואות לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות והן על הלוואות לזמן קצר שיש אפשרות למחזר אותן אם מתקיימות אמות מידה פיננסיות. בדעה כי אין הגיון בפרשנות כזו, אך זו לשון התקן.

36. חבר הוועדה בדעה כי התקינה הבינלאומית הופכת תקינה מבוססת כללים. בדעה כי אין מהות כלכלית בהוראה כזו. מציין כי הרציונל הוא שכאשר יש סיכון כלכלי, לדוגמה מיחזור הלוואה בריבית קבועה יש לבדוק עמידה באמות מידה פיננסיות כבר בסוף תקופת הדיווח. בדעה כי בהלוואות בריבית משתנה לא קיים סיכון כלכלי במיחזור ההלוואה. חבר הוועדה האחר מציין כי כיום הלוואות בריבית משתנה הן הלוואות במרווח שנקבע מראש מעל ריבית מוגדרת ולכן מבחינת מהות כלכלית מדובר בהלוואות בריבית קבועה. חבר הוועדה מסכים לעיקרון ומציין שיש לבחון את המהות הכלכלית. מוסיף כי אם מבוצעת בחינה של סיכון האשראי במועד המיחזור ואין מרווח שנקבע מראש, אין סיכון כלכלי במיחזור. מציין כי ניתן לנסח את תנאי ההלוואה בצורה שונה ולקבל סיווג שונה.

37. המשתתף הרביעי מציין כי קיים הבדל מבחינת הישות בהלוואה לזמן ארוך שבה הבנק נדרש להראות אי-עמידה באמות המידה הפיננסיות לצורך דרישת פירעון מיידי לבין הלוואה לזמן קצר שבה הישות צריכה להוכיח עמידה באמות מידה פיננסיות לצורך מיחזור.

38. המשתתף הנוסף מציין כי הלוואות בריבית משתנה בדרך כלל נושאות ריבית עוגן בתוספת מרווח קבוע. מוסיף כי הסיבה לקביעת אמות מידה פיננסיות היא שחריגה מהן היא למעשה חריגה מטווח סיכון האשראי שמשקף המרווח הקבוע. חבר הוועדה מציין כי יש לבחון את המהות הכלכלית ולא שהתוצאה תהיה שונה בהתאם לתנאי ההסכם. המשתתף הנוסף מסכים.

39. חבר הוועדה האחר מציין כי גם אם סעיף 72א חל גם על הלוואות לזמן ארוך שיש בהן אמות מידה פיננסיות, השאלה היא כיצד בוחנים את העמידה באמות המידה הפיננסיות והאם

ניתן להסתמך על צפי. מוסיף כי ההוראה החדשה תשפר את המצב הקיים שכן כיום יש התעלמות מהצפי של הישות שאינה הגיונית. חבר הוועדה מסכים. המשתתף הנוסף מציין כי הסתמכות על הצפי פוגמת באובייקטיביות.

40. המשתתף הנוסף מציין כי אחת הבעיות הקשות בתיקון היא שלא תוקנו סעיפים 74-75, שאינם מתייחסים למיחזור של הלוואות לזמן קצר. מוסיף כי סעיפים אלה מתייחסים להפרה אשר כתוצאה ממנה המלווה מעמיד את ההתחייבות לפירעון מיידי ומכך משתמע שזה יכול לקרות רק במועד הבדיקה. מציין כי באג"ח רבות ובהסכמי הלוואה רבים נקבע כי הפרה בתחום מסוים של אמות מידה פיננסיות גוררת עלייה בשיעור הריבית ורק הפרה מעבר לתחום זה מעמידה את האג"ח לפירעון מיידי. מציין כי עד התיקון הזה, הפרשנות היתה כי רק בהפרה השנייה יש לסווג את ההתחייבות כהתחייבות שוטפת מאחר שבהפרה הראשונה, ההפרה לא הקנתה למלווה את הזכות לדרוש פירעון מיידי. בדעה כי בהנחה שסעיף 72 חל הן על הלוואות לזמן קצר והן על הלוואות לזמן ארוך, סעיף 75 סותר את הגישה בסעיף 72א. מוסיף כי סעיף 75 קובע "אולם, ישות מסווגת את ההתחייבות כלא שוטפת אם המלווה הסכים עד לסוף תקופת הדיווח לספק ארכה שמסתיימת לפחות 12 חודש לאחר תקופת הדיווח, שבמהלכה הישות יכולה לתקן את ההפרה ובמהלכה המלווה לא יכול לדרוש פירעון מיידי." מדגיש כי סעיף 75 נותר ללא שינוי גם לאחר התיקון וזו סתירה לסעיף 72א שבהתאם לו, היה צריך לדרוש במקרה כזה סיווג ההתחייבות כשוטפת מאחר שאין עמידה באמות המידה הפיננסיות.

41. המשתתף האחר מציין כי סעיף 74 מתייחס רק להפרה השנייה. המשתתף הנוסף טוען שבהתאם לסעיף 72א גם אם הישות לא עומדת באמות המידה הפיננסיות לפני מועד הבדיקה, כלומר אין עדיין הפרה, יש לסווג את ההתחייבות כשוטפת ולכן סעיף 74 לכאורה היה צריך לדרוש סיווג של ההתחייבות כשוטפת.

42. חבר הוועדה האחר מציין כי הפרשנות שסעיף 72א חל גם על הלוואות לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות וגם על הלוואות לזמן קצר שניתן למחזר אותן סותרת הוראות אחרות בתקן וסותרת את דברי ההסבר. היו"ר מסכים.

43. המשתתף הנוסף מציע לפנות ל IFRIC בנושא מאחר שמדובר בסוגיה רוחבית. מציין כי יש להציג במכתב את שתי הפרשנויות ולהדגיש כי אם הפרשנות של ה IFRIC היא שסעיף 72א חל גם על הלוואות לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות וגם על הלוואות לזמן קצר שניתן למחזר אותן, נדרש תיקון של סעיפים 74-75. חבר הוועדה האחר מציין כי יש לדרוש גם תיקון של סעיף 72א על מנת להבהיר באופן ברור על איזה סוג של הלוואות הסעיף חל.

44. היו"ר שואל אם יש לפנות ל- IFRIC או ל- IASB. הנוכחים בדעה שיש לפנות ל-IFRIC.

45. היו"ר מציע להתייחס בפנייה לשאלה אם סעיף 72א חל גם על הלוואות לזמן ארוך עם אמות מידה פיננסיות ולא רק על הלוואות לזמן קצר שניתן למחזר אותן. חבר הוועדה האחר מציע להתייחס גם לשאלה כיצד יש לבחון את הצפי לעמידה באמות מידה פיננסיות בהתאם לסעיף 72א.

46. המשתתף הרביעי מציין כי לעניין הבאה בחשבון של צפי לעמידה באמות מידה פיננסיות תהיה לרואה החשבון בעיה להסתמך על הישות, לדוגמה בצפי לגייס הון לצורך עמידה באמות המידה הפיננסיות. מוסיף כי לעניין עסק חי, אסור לרואה החשבון להסתמך על צפי מסוג זה.

47. המשתתף הנוסף מציע להכין, בשיתוף עם חבר הוועדה האחר, המשתתף והמשתתף הרביעי, טיוטה של מכתב ל-IFRIC תוך שבוע. היו"ר מציין כי בישיבה הבאה תובא הטיוטה לדיון.

48. חבר ועדה חמישי מציע להציג את הפרשנויות של משרדי רואי החשבון הגדולים.

49. המשתתף מציין כי יש תקופה של כשנה עד שיידרש גילוי להשפעות של התיקון. בדעה כי מדובר על פרשנות שעלולה לפגוע כלכלית ולכן אם לא תתקבל הפרשנות שסעיף 72א חל רק על הלוואות לזמן קצר עם אפשרות למיחזור, יש להפעיל לחץ באמצעות הפירמות הגדולות.

הצעה לתקן חשבונאות בינלאומי חדש

50. היו"ר מציין כי בישיבות הקודמות נדונו שאלות 1-4. מבקש מצדיק להקריא את שאלה 5.

51. צדיק מקריאה "סעיפים 47-48 להצעה לתקן מציעים שישות תסווג בקטגוריית השקעה הכנסות והוצאות (כולל הוצאות תוספתיות קשורות) מנכסים המפיקים תשואה בפני עצמם שהם בעיקרם בלתי תלויים במשאבים אחרים המוחזקים על ידי ישות, אלא אם כן הם השקעות המבוצעות במהלך הפעילויות העסקיות העיקריות של ישות. סעיפים 48-52 BC מתארים את הסיבות של הוועדה להצעה זו. האם אתה מסכים להצעה? מדוע או מדוע לא? אם לא, איזו גישה חלופית אתה מציע ומדוע?"

52. היו"ר מציין כי אינו רואה בעיה בסעיפים אלה ושואל אם יש הערות לגבי שאלה זו.

53. חבר ועדה מציין כי נוצר לופ בהגדרות הסיווג שכן הקטגוריה השוטפת מוגדרת בסעיף 46 כסעיף סל (כל מה שלא נכלל בקטגוריית השקעה, מימון, חברות כלולות ועסקאות משותפות אינטגרליות, מסים על ההכנסה ופעילויות שהופסקו) וקטגוריית השקעה מוגדרת כ"הכנסות והוצאות מנכסים המפיקים תשואה בפני עצמם...", אלא אם כן הם השקעות המבוצעות במהלך הפעילויות העסקיות העיקריות של ישות". מוסיף כי כך גם לגבי קטגוריית מימון.

54. משתתף מציין כי כך גם ההגדרות בדוח על תזרימי מזומנים.

55. צדיק מקריאה את שאלה 6 "סעיפים 60(ג) ו-64 להצעה לתקן מציעים שכל הישויות, למעט ישויות מוגדרות אחדות (ראה סעיף 64 להצעה לתקן) יציגו סיכום ביניים של רווח או הפסד לפני מימון ולפני מסים על ההכנסה בדוח על רווח או הפסד. סעיף 49 להצעה לתקן מציע אילו הכנסות והוצאות ישות תסווג בקטגורית מימון. סעיפים 33-45 BC מתארים את הסיבות של הוועדה להצעות אלה."
56. חבר הוועדה שואל מה למעשה ייכלל בפעילות מימון לדוגמה אם ישות מוכרת באשראי של 5-7 חודשים, אשר מקובל בענף, פעילות המימון תיכלל בפעילות השוטפת. מציין כי הפעילות השוטפת עשויה לכלול מספר פעילויות. שואל כיצד נקבעות הפעילויות העיקריות ואם הן צריכות להיות לפחות ברמת מגזר. חבר ועדה אחר בדעה שמאחר שהראייה של IFRS 8 היא גישת ההנהלה, ייתכן שחברה תמכור ללקוחותיה באשראי המקובל בענף ואם ה CODM בוחן את הפעילות הזו כאחת היא תוצג כמגזר אחד, אך ייתכן שמדובר בשתי פעילויות עיקריות.
57. חבר הוועדה שואל אם פעילות מימון המהווה מגזר נפרד שאינו משמעותי ולכן אינו מדווח כמגזר בר דיווח יכולה להוות פעילות עיקרית לצורך הסיווג בהתאם להצעה לתקן. חבר הוועדה האחר בדעה שכן.
58. חבר הוועדה בדעה שיש לספק הגדרה או הנחיות לגבי אופן קביעת הפעילויות העיקריות של ישות, מאחר שזו נקודה משמעותית לסיווג במסגרת דוח על רווח או הפסד. היו"ר מציין כי נושא זה עלה גם בישיבה הקודמת כאשר התקיים דיון לגבי אילו הכנסות ריבית כלולות בפעילות השוטפת ואילו בפעילות מימון.
59. חבר ועדה נוסף בדעה כי ה IASB ככל הנראה לא הצליח להגדיר את הפעילות העיקרית ולכן הוחלט להשאיר זאת לשיקול דעת הישויות.
60. חבר הוועדה האחר מציין כי סעיף 29 כולל הנחיות לגבי מימון כפעילות עיקרית או כפעילות מימון. חבר הוועדה בדעה כי מדובר בהנחיות נקודתיות ודרושות הנחיות רוחביות יותר.
61. משתתף אחר בדעה שהפעילויות העיקריות צריכות להיות קשורות למגזרים המדווחים לפי IFRS 8. בדעה כי קיים קושי להגדיר. חבר הוועדה האחר בדעה כי סעיף 29 משקף את הגישה של ראיית ההנהלה לעניין פעילות מימון.
62. חבר הוועדה בדעה כי דרושות הנחיות ברמה האיכותית לקביעה של הפעילויות העיקריות.

63. המשתתף מציין כי סעיף 31 קובע שאם ישות מדווחת על מגזר פעילות שמורכב מפעילות עסקית אחת, ייתכן שמדובר בפעילות עסקית עיקרית. מוסיף כי לא ברור מה המשמעות לגבי מקרים אחרים. מסכים שנדרשות הנחיות נוספות.
64. חבר הוועדה הנוסף בדעה כי אין להגדיר ויש להפעיל שיקול דעת מהן הפעילויות העיקריות שלה. חבר הוועדה בדעה שאם זו ההחלטה של ה-IASB, יש לציין זאת במפורש בתקן.
65. משתתף נוסף מציין כי סעיף 31 אינו מתייחס למצב שלישות יש רק מגזר אחד. חבר הוועדה מציין כי המשמעות היא שאם קיימים שלושה מגזרים נוספים שהם לא משמעותיים, מגזרים אלה אינם מהווים פעילות עסקית עיקרית. המשתתף הנוסף בדעה כי לא בהכרח זו המסקנה. בדעה כי תיתכן יותר מפעילות עסקית עיקרית אחת.
66. המשתתף בדעה כי במקרים שבהם ה-CODM סוקר את הפעילויות וחלק מאותן פעילויות הן מגזרים בני-דיווח וחלקן מגזרים שאינם בני-דיווח, כל הפעילויות הן פעילויות עסקיות עיקריות, ללא קשר לעמידה במבחנים למגזר בר-דיווח.
67. המשתתף הנוסף בדעה כי לא בכל מקרה. מביא כדוגמה חברה תעשייתית שיש לה נכס נדל"ן שהיה בעבר מפעל, אך כיום הוא מושכר ומציין כי אין המדובר בפעילות עסקית עיקרית. המשתתף מסכים ומציין כי במקרה זה אין המדובר כלל בפעילות, אלא בנכס מניב. מוסיף כי אם מדובר בפעילות שאינה מגזר בר-דיווח, אך ה-CODM סוקר את תוצאות הפעילות, מדובר בפעילות עסקית עיקרית. המשתתף הנוסף מסכים.
68. משתתף רביעי בדעה כי הישויות יקבעו שכל מגזר פעילות (operating segment) הוא פעילות עסקית עיקרית. המשתתף מסכים ומציין כי הבעייתיות היא שסעיף 31 מתייחס למגזר בר-דיווח ולא למגזר תפעולי והתוצאה לכאורה היא שאם מדובר במגזר תפעולי שאינו בר-דיווח אין המדובר בפעילות עסקית עיקרית. המשתתף הרביעי בדעה כי לא נעשה שימוש במונח reportable segment ולכן הכוונה היא לדיווח באופן כללי ולא רק למגזר בר-דיווח.
69. המשתתף הרביעי בדעה כי הישויות יקבעו שכל מגזר בר-דיווח הוא פעילות עסקית עיקרית וחלק מהישויות יוסיפו לכך גם מגזרים תפעוליים שאינם בני-דיווח, בהתאם לשיקול דעתם. המשתתף שואל מדוע לא לקשר ל-IFRS 8 באופן ברור יותר.
70. היו"ר שואל אם סעיף 29 המתייחס לפעילות מימון וקובע שנדרש שיקול דעת של ההנהלה אינו מכוון לכך שיהיה שיקול דעת של ההנהלה גם לעניין קביעת הפעילויות העסקיות העיקריות. חבר הוועדה בדעה כי אמירה זו אינה מספקת וכי גם בבסיס למסקנות אין התייחסות לנושא.
71. חבר ועדה רביעי בדעה כי הקושי יהיה בעיקר לגבי פעילויות השקעה מאחר שמימון של הפעילות של הישות לא יהווה מגזר, אך פעילויות השקעה יכולות להוות מגזר פעילות. בדעה

כי יכולה להיות סתירה בין מגזרי הפעילות לבין הפעילויות העסקיות העיקריות כי ייתכן שפעילות ההשקעה אינה אינטגרלית, אך היא מהווה מגזר פעילות. חבר הוועדה מסכים. מביא דוגמה לחברה בתחום האופנה שיש לה פעילות השקעה המהווה מגזר. שואל אם פעילות זו היא חלק מהפעילויות העסקיות העיקריות.

72. המשתתף הנוסף מציין כי קיימות חברות שמגייסות הלוואות ואג"ח למימון השקעה בנדל"ן מניב. מציין כי מדובר בפעילות שהיא במהותה פעילות מימון, אך למרות זאת הוצאות המימון על האג"ח וההלוואות יכללו בקטגוריית המימון ואילו הכנסות השכירות יכללו בפעילות השוטפת. המשתתף הרביעי מציין כי כבר כיום חלק מחברות נדל"ן מניב אמריקאיות נותנות הלוואות MEZ ויש להן מגזר חדש של מימון. מוסיף כי דבר זה הביא לשינוי דוח על רווח או הפסד כך שהכנסות המימון עברו לפעילות השוטפת (שכן מדובר בפעילות עסקית עיקרית), אך לא בוצעה חלוקה של הוצאות המימון וכל הוצאות המימון נותרו בסעיף המימון. המשתתף הנוסף מציין כי יש שונות בפרקטיקה שכן חלק מהחברות מבצעות חלוקה של הוצאות המימון. חבר הוועדה האחר בדעה כי חוסר עקביות זה קיים גם בחברות המוכרות באשראי, שכן התמחור מבוצע בהתאם לתנאי האשראי.

73. חבר הוועדה האחר מציין כי הקושי נובע מ-IFRS 15 החל רק על הכנסות מהפעילויות הרגילות מבלי שניתנה הגדרה לפעילויות הרגילות. בדעה כי צריכה להיות עקביות בהגדרת הפעילויות העיקריות של הישות לצורך ההצעה לתקן ולצורך IFRS 15.

74. חבר הוועדה בדעה שאם לא ינתנו הנחיות ברורות יותר כל ישות תיישם את ההצעה לתקן באופן שונה ותיווצר שונות בפרקטיקה.

75. היו"ר שואל אם ישות שאינה חברת השקעות נטלה הלוואה ספציפית למימון השקעה מסוימת, האם הוצאות המימון יופיעו במסגרת קטגוריית המימון כאשר ההכנסה מההשקעה נכללת בקטגוריית ההשקעה. חבר הוועדה משיב בחיוב. היו"ר מציין כי התוצאה אינה משקפת את הפעילות.

76. המשתתף הרביעי מציין כי היה מקרה שבו חברת החזקות בישראל הציגה השקעה בנכס פיננסי בודד כמגזר. מוסיף כי בהתאם להצעה לתקן הכנסות דיבידנד מהשקעה זו יופיעו במסגרת הפעילות השוטפת והוצאות המימון על ההלוואה למימון ההשקעה בנכס הפיננסי תוצג במסגרת קטגוריית מימון.

77. חבר הוועדה הנוסף בדעה שכל הגדרה תיצור בעייתיות במקרים מסוימים ולכן בדעה שאי מתן הגדרה במסגרת ההצעה לתקן היתה החלטה נכונה של ה-IASB. מוסיף כי זו המהות של העסק וכל ישות צריכה לזהות את פעילויותיה העיקריות.

78. המשתתף מציין כי ייתכן שהפתרון הוא שהפעילות העיקרית או הסיווג לקטגוריה השוטפת מוגדרים כשייר.

עדכון שוטף

79. חבר ועדה מבקש לעדכן כי היום מתקיים דיון ב-IFRIC בעניין IAS 12, אשר נדון לפני שתי ישיבות. מוסיף כי המלצת צוות ה-IASB היתה עקבית לדיון שהתקיים בוועדה המקצועית. מציין כי כאשר חל מס על חלוקת רווחים של חברה, החברה לא תיצור התחייבות מסים שוטפים בדוחותיה עד למועד ההכרה בהתחייבות לתשלום הדיבידנד (סעיפים 52 א ו-57א). מוסיף כי בדוחות הכספיים המאוחדים של החברה האם של חברה זו, חלוקת הרווחים בין החברה האם לבין החברה הבת אינה נחשבת חלוקה (סעיף 52א אינו רלוונטי לעניין הדוחות המאוחדים). מוסיף כי החברה האם נדרשת להכיר בהפרשה הן בגין המס שישולם על ידי החברה הבת והן בגין השלמת המס שתידרש לשלם החברה האם, בכל מקרה שאין החלטה על אי חלוקת רווחים של החברה הבת.

80. היו"ר נועל את הישיבה.